

A félév során előkerülő témakörök

- rekurzív algoritmusok
- rendező algoritmusok
- alapvető adattípusok, adatszerkezetek, és kapcsolódó algoritmusok
- dinamikus programozás
- mohó algoritmusok
- gráf algoritmusok
- keresőfák

Algoritmus

Az algoritmus olyan elemi műveletekből kompozíciós szabályok szerint felépített összetett művelet, amelyet megadott feltételt teljesítő bemeneti adatra végrehajtva, a megkívánt kimeneti adatot eredményezi.

Számítási Probléma

A számítási probléma bemenet/kimenet feltételpárral meghatározott követelmény. Azt írja elő, hogy a bemeneti feltételt teljesítő adatra a kimeneti feltételt teljesítő adatot kell kiszámítani. Probléma bemenete: egy olyan (esetleg összetett) adat, amely teljesíti a bemeneti feltételt. Például, a rendezési probléma a következőt jelenti. Bemenet: Azonos típusú adatok $H = \{a_1, \dots, a_n\}$ halmaza, amelyeken értelmezett egy \leq lineáris rendezési reláció. Kimenet: A H halmaz elemeinek egy rendezéstartó felsorolása, tehát olyan $\{b_1, \dots, b_n\}$ sorozat, amelyre $b_1 \leq b_2 \leq \dots \leq b_n$, és $H = \{b_1, \dots, b_n\}$.

Specifikáció

$\{B\}A\{K\}$

- B logikai formula, a bemeneti feltétel,
- K logikai formula, a kimeneti feltétel,
- A az algoritmus, amelyre az állítás vonatkozik.

Az A algoritmus helyes a $\{B\}A\{K\}$ specifikációra nézve, ha minden X bemeneti adatra, amelyre teljesül a B bemeneti feltétel, az algoritmus végrehajtása véges sok elemi művelet végrehajtása után befejeződik, és a keletkezett kimeneti adatra teljesül a K kimeneti feltétel.

Beszúró Rendezés

BESZÚRÓ-RENDEZÉS (A)

```
For j= 2 to hossz(A)
  {kulcs:=A[j]
  i:=j-1
  while i>0 és A[i]>kulcs
    {A[i+1]:=A[i]
    i:=i-1}
  A[i+1]:=kulcs}
```

Példa

(5, 2, 4, 6, 1, 3)

(5, 2^j, 4, 6, 1, 3)

(2, 5, 4, 6, 1, 3)

(2, 5, 4^j, 6, 1, 3)

(2, 4, 5, 6, 1, 3)

(2, 4, 5, 6^j, 1, 3)

(2, 4, 5, 6, 1^j, 3)

(1, 2, 4, 5, 6, 3)

(1, 2, 4, 5, 6, 3^j)

(1, 2, 3, 4, 5, 6)

További példa:

<http://www.youtube.com/watch?v=fdGvEZZYYRcfeature=related>

Futási idő elemzése

Legyen A az e_1, \dots, e_m elemi műveletekből felépített algoritmus, és jelölje t_i az e_i művelet futási idejét (konkrét, vagy hipotetikus gépen). A t_i futási idő függhet az e_i művelet argumentumaitól. A továbbiakban feltételezzük, hogy minden e_i elemi művelet futási ideje c_i konstans. Adott x bemenetre jelölje $T(A, x)$ az A algoritmus tényleges futási idejét, ami az x bemeneti adatra ténylegesen végrehajtott elemi műveletek futási idejének az összege. Jelölje $|x|$ az x bemeneti adat méretét. Ez a méret összetett adat (pl. halmaz, vagy sorozat) esetén általában az adatok száma. Nem összetett adat esetén pedig általában az adat értéke. Az e_i elemi műveletek t_i futási ideje és az $|x|$ méret függvény együttesen adja a bonyolultsági mértéket. Algoritmusnak más költsége is van, nevezetesen a memóriaigény, és elosztott algoritmusok esetén fontos a kommunikációs költség is.

Legjobb eset:

$$T_{lj}(A, n) = \min\{T(A, x) : |x| = n\}$$

Legrosszabb eset:

$$T_{lr}(A, n) = \max\{T(A, x) : |x| = n\}$$

Átlagos eset:

Jelölje $Pr(x)$ annak valószínűségét, hogy x bemeneti adata lesz az A algoritmusnak.

$$T_a(A, n) = \sum_{|x|=n} Pr(x)T(A, x)$$

Elemzés

Legyen t_j a for ciklus j -edik végrehajtásában a while ciklus tesztelések száma.

BESZÚRÓ-RENDEZÉS (A)	költség	végrehajtások száma
For j= 2 to hossz(A)	c1	n
{kulcs:=A[j]	c2	n-1
i:=j-1	c3	n-1
while i>0 és A[i]>kulcs	c4	t ₂ +t ₃ +...+t _n
{A[i+1]:=A[i]	c5	(t ₂ -1)+...+(t _n -1)
i:=i-1}	c6	(t ₂ -1)+...+(t _n -1)
A[i+1]:=kulcs}	c7	n-1

A teljes költség:

$$c_1n + c_2(n-1) + c_3(n-1) + c_4 \sum_{j=2}^n t_j + c_5 \sum_{j=2}^n (t_j - 1) + c_6 \sum_{j=2}^n (t_j - 1) + c_7(n-1)$$

Legjobb eset:

Ha a tömb már rendezett, akkor minden j -re $t_j = 1$, tehát

$$T_{lj}(A, n) = c_1 n + c_2(n-1) + c_3(n-1) + c_4(n-1) + c_7(n-1)$$

Ez n lineáris függvénye.

Legrosszabb eset:

Ha a tömb már fordított sorrendben rendezett, akkor minden j -re $t_j = j$, tehát

$$T_{lr}(A, n) = c_1 n + c_2(n-1) + c_3(n-1) + c_4(n(n+1)/2 - 1) +$$

$$c_5((n-1)n/2 - 1) + c_6((n-1)n/2 - 1) + c_7(n-1),$$

mivel $\sum_{j=2}^n j = n(n+1)/2 - 1$.

A legrosszabb eset n négyzetes függvénye.

Aszimptotikus jelölések **O -jelölés**

$$O(g(n)) = \{f(n) : (\exists c, n_0 \geq 0)(\forall n \geq n_0)(0 \leq f(n) \leq cg(n))\}$$

Az $f(n) = O(g(n))$ jelentése: $f(n) \in O(g(n))$.

 Ω -jelölés

$$\Omega(g(n)) = \{f(n) : (\exists c, n_0 > 0)(\forall n \geq n_0)(cg(n) \leq f(n))\}$$

Az $f(n) = \Omega(g(n))$ jelentése: $f(n) \in \Omega(g(n))$.

 Θ -jelölés

$$\Theta(g(n)) = \{f(n) : (\exists d_1, d_2, n_0 > 0)(\forall n \geq n_0)(d_1 g(n) \leq f(n) \leq d_2 g(n))\}$$

Az $f(n) = \Theta(g(n))$ jelentése: $f(n) \in \Theta(g(n))$.

Aszimptotikus jelölések **o -jelölés**

$$o(g(n)) = \{f(n) : (\forall c > 0)(\exists n_0 \geq 0)(\forall n \geq n_0)(0 \leq f(n) < cg(n))\}$$

Az $f(n) = o(g(n))$ jelentése: $f(n) \in o(g(n))$, ekkor $f(n)/g(n) \rightarrow 0$.

 ω -jelölés

$$\omega(g(n)) = \{f(n) : (\forall c > 0)(\exists n_0 \geq 0)(\forall n \geq n_0)(cg(n) < f(n))\}$$

Az $f(n) = \omega(g(n))$ jelentése: $f(n) \in \omega(g(n))$, akkor $f(n)/g(n) \rightarrow \infty$.

Példák

- $2n + 20 = \Theta(n)$

- $n^2 = \omega(n \log n)$
- $\log_2(n) = \Theta(\log_{10} n)$
- $n^2 + 20n + 10 = \Theta(n^2)$
- $2^n = \omega(n^{100000})$

A konstans költségű elemi műveletek mindegyikét számolhatjuk egységnyi költségűnek.

Fő tulajdonságok

- A Θ reláció tranzitív, reflexív és szimmetrikus, így egy osztályozás tartozik hozzá.
- A Θ , O , Ω , o , ω relációk mindegyike tranzitív.
- Ha $f(n) = O(g(n))$, akkor $g(n) = \Omega(f(n))$.
- Ha $f(n) = o(g(n))$, akkor $f(n) = O(g(n))$.
- Ha $f(n) = \omega(g(n))$, akkor $f(n) = \Omega(g(n))$.

Rekurzív algoritmusok

Egy objektum definícióját rekurzívnek nevezünk, ha a definíció tartalmazza a definiálandó objektumot.

Egy P eljárást (vagy függvényt) rekurzívnek nevezünk, ha P utasításrészében előfordul magának a P eljárásnak a hívása.

```
Faktor(n)
  If n=1 return 1
  Else return n*Faktor(n-1)
```

Példa:

```
Faktor(5)=5*Faktor(4)
Faktor(4)=4*Faktor(3)
Faktor(3)=3*Faktor(2)
Faktor(2)=2*Faktor(1)
Faktor(1)=1
```

Hatványozás

```
Hatvany(a, n)
  If n=0 return 1
  else return a*Hatvany(a, n-1)
```

Hatvany2(a,n)

If n=0 return 1

else If odd(n) return a*Hatvany2(a, (n-1)/2)*Hatvany2(a, (n-1)/2)

else return Hatvany2(a,n/2)*Hatvany2(a,n/2)

Euklideszi algoritmus

- Ha $b=0$, akkor $lnko(a,b) = a$.
- Egyébként ha $a \geq b$, akkor $lnko(a,b) = lnko(b, a \bmod b)$.

Tehát, ha $a \geq b$, akkor az alábbi algoritmus kiszámolja a legnagyobb közös osztót.

Euklidesz(a,b)

If b=0 return a

Else return Euklidesz(b, a mod b)

$Euklidesz(64,28) = Euklidesz(28,8) = Euklidesz(8,4) = Euklidesz(4,0) = 4$

Fibonacci számok

Fibonacci 1202-ben vetette fel a kérdést: hány nyúlpár születik n év múlva, ha feltételezzük, hogy

- az első hónapban csak egyetlen újszülött nyúl-pár van;
- minden nyúlpár, amikor szaporodik egy újabb nyúlpárt hoz létre;
- a nyulak a születésük után a következő két évben egyszer-ször szaporodnak

Fibonacci(n)

If n=1 or n=2 return 1

Else return Fibonacci(n-1)+Fibonacci(n-2)

A hanoi torony probléma

Három pálcára egyiken n korong van a többi üres. A korongok nagyság szerinti sorrendben helyezkednek el, alul van a legnagyobb. Át akarjuk helyezni a korongokat egy másik pálcára a következő szabályok alapján. Egyszerre csak egy korong mozgatható. A korong vagy üres pálcára vagy egy nála nagyobb korongra helyezhető. Oldjuk meg a feladatot egy rekurzív algoritmussal!

Legyen a hanoi eljárás egy olyan algoritmus, amelynek három argumentuma van, az első argumentum azt adja meg, hogy hány korongot helyezünk át, a második megadja, hogy melyik toronyról a harmadik, hogy melyik toronyra. Ekkor az eljárás az $(n, 1, 2)$ argumentummal megoldja a feladatot.

Amennyiben $i - 1$ korongot már át tudunk helyezni, i korongot a következőképpen helyezhetünk át. Elsőként $i - 1$ korongot áthelyezünk az oszlopról egy másik oszlopra. Utána az i -edik korongot rárakjuk a kimaradó üres oszlopra. Végül ezen korong tetejére felrakjuk az $i - 1$ korongot. Ezt a rekurziót írja le a következő eljárás (a megengedett lépést a mozgató függvény írja le).

```
Hanoi(n, rol, ra)
  If n=1 Then
    mozgat(rol, ra)
  Else {hanoi(n-1, rol, 6-rol-ra)
    mozgat(rol, ra)
    Hanoi(n-1, 6-rol-ra, ra)}
```

Lépések száma: Az i -edik korong átrakásához kétszer kell $i - 1$ korongot áthelyezni és egy további mozgatás szükséges. Tehát $T(i)$ -vel jelölve az i korong átrakásához szükséges mozgások számát a $T(i) = 2T(i - 1) + 1$ rekurzív összefüggés áll fenn. $T(1) = 1$, így $T(2) = 3$, $T(3) = 7$. Azt sejtethetjük, hogy $T(i) = 2^i - 1$ egyenlőség, amely teljes indukcióval egyszerűen igazolható.